

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 14 Mai, 1893.

În 9/21 a l. c. în ziua de Rosalii căl. apusen, a fost desvilită statua honveților în cetatea Budei. Honvedul de bronz ține în sus stégul și geniul victoriei glorioase îl încoronază. La privirea lui șovinismul maghiar se înflăcărează și nu scie, nu află cuvinte, cum se-și esprime simțemintele sale prea-prea esaltate. Foile maghiare sunt pline de laude, laude la adresa poporului maghiar, laude la „eroi”, laude ideii, pentru ridicarea statuei, laude sculptorului ș. a., toate pline de fraze bombastice. Una ne spune, că noua statuă este o poezie mare și maghiară; alta se bucură că statua are caracter curat maghiar și nu s'a lipsit de ea nimic din germanism și că din câte statue au maghiarii, acesta e cea mai națională ș. a.

Dar pe când șovinismul e de tot mândru de acesta statuă, etă i se ivesc necasuri și supărări, cari îi conțurbă bucuria, ceea ce altcum adese-ori se întâmplă șoviniștilor noștri, pentru-că, veți Dómne, lumea nu vrea să se conformeze întru toate dorințelor lor.

Așa s'a întâmplat și acum și foile maghiare șoviniște alătura cu chioțele de bucurie și imnele de laudă, scriu cu indignare despre „dejosirea și tradarea națiunii”, despre vătămarea, ce a suferit ea în această zi.

Și etă în ce constau aceste:

Primul și vechiul necas al șovinismului este statua lui Hentzi și a soților sei căduți în luptă; cum de acesta statuă se mai suferă acum, alătura cu monumentul honveților? și se miră de acesta, uitând sau nevrând a scie, că Hentzi și soții sei au căzut ca eroi, apărând postul incredințat lor și păstrând cu fidelitate jurământul față de împărat. Șovinismul, dacă orb n'ar fi, ar trebui să se mire, că s'a putut ridica și desvili un monument al acelor honveți, cari au luptat contra dinastiei și care arată liberalismul și bunătatea regelui și împăratului no-

stru față de supușii sei. Să se îndestulască cu atâta și se nu vie cu preterensiuni absurde, cum fac foile maghiare, cari se întrăbă, că pentru ce a lipsit dela serbare reprezentantul regelui?

Acesta e alt gravamen. De ce a lipsit curtea, de ce au lipsit mulți alții dela serbare? Așa este, au lipsit mulți, putem dice notabilitățile și Ungaria oficială. N'a fost de față guvernul țării, n'a fost reprezentată casa magnaților, n'au fost fișpanii din țără, nici reprezentanți de-ai comitatelor, n'a fost clerul înalt catolic, n'a fost honvețimea etc. Și ore pentru ce n'a fost acestia?

Foile maghiare scriu cu ironie, că toți acestia au voit să și arete iperloialitatea față de Viena și pentru aceea nu s'au prezentat la serbare. Noi însă punem întrebarea, că ore nu șovinismul esaltat, manifestat chiar cu privire la cestiunea desvilitii monumentului honvețesc în Noemvre a. tr. nu Kossuthismul dus la estrem, nu pofta de demonstrații de stradă fără noimă, ore nu aceste și resone de politică mai naltă și mai serioasă au impus cercurilor conducătoare această rezervă? Șovinismul însă în cercul seu îngust nu vrea să scie nimic de lucruri de aceste.

Sunt necăjite apoi foile maghiare șoviniște, că pentru ce s'a comandat miliția în cetate, în apropiere de piața statuei, pentru-ce au fost grămădiți polițiști la statua lui Hentzi, pentru-ce n'au lăsat mulțimea să pôtă străbate și la acesta statuă etc. Acesta este vătămarea pentru națiune, dice ele, ca o serbare națională să decurgă cu asistență de baionete. Așa ar fi să fie, dar ce să faci, dacă foile maghiare de ani de zile agită contra lui Hentzi, și în urma acesteia contra statuei lui domnesce o ură mare, neiertată; ce să faci, dacă s'a dovedit de atâtea ori, că nobila viță a lui Arpad are mari înclinări spre demonstrațiuni și e iute preste fire, precum despre acesta

ne dau dovadă, ne pomenind bătăile la alegeri de deputați, barbariile compatrioților noștri în Cluș, Turda, Arad, Șimleu etc. etc. ci numai multele demonstrațiuni de pe stradele Budapestei, între care demonstrațiunea Iansky un fel de revoluție în miniatură. Dacă șovinismul ar lua aceste în considerare și ar judeca drept, n'ar avea să se indigneze, ci să recunoscă, că deșu, baionetele au fost un mijloc bun de moderațiune pentru poporul adunat la serbare.

Lăsând însă la o parte aceste, un lucru ese mai pre sus de toate la ivelă, că întrăga serbare a fost, putem dice slab cercetată, de honveți bătrâni din 1848—9 și de cetățeni ai capitalei, mai mult curioși și iubitori de lucruri noue, variate. Numai din deputații camerei au fost de față mai mulți și câți-va magnați șoviniști.

Din descrierea și necazul foilor se vede, că serbarea n'a reușit așa cum ar fi trebuit; ba considerând, că dela ea au lipsit, cu mici excepțiuni, tot ce este mai de frunte în Ungaria oficială și neoficială, putem dice, că s'a făcut un fiasco. Și la acesta de vină este șovinismul maghiar, de vină este natura prea esaltată, exclusivistă a maghiarilor, care nu i-a dus și nu-i va duce nici când la bine.

Mândria națională, acest ideal sublim, își are și ea marginile, preste cari dacă treci cu esagerare, ajungi la ridicol, după adevărul cuprins în sentența: dela sublim la ridicol nu este decât un singur pas.

Au pățit-o și vor mai păți-o maghiarii de a se face ridicoli înaintea lumii prin esagerările lor.

Numai mai departe pe acesta cale!

Revista politică.

Proxima ședință plenară, în care se va întruni casa magnaților din Budapesta, este conchiemată pe Luni, 29 l. c. n. la 11 ore a. m. La ordinea zilei

va fi o afacere de imunitate a cont. Carol Eszterházy, apoi proiectul de lege pentru regularea salariului învățătoresc și alte proiecte. Foile din Budapesta, care s'au amărit mult din cauza, că nu s'a votat proiectul referitoriu la salarele învățătoresci încă în ședința trecută, căci după ele, iute se puté trece preste acest proiect, fiind majoritatea covârșitoare a membrilor pe partea guvernului, ér dintre confesiuni numai biserica ortodocșă română reprezentată, prin înalții ei prelați — atrag atențiunea membrilor casei magnaților asupra acestui proiect și îi invită ca cei ce merg cu guvernul să ia parte în un număr cât se pôte mai mare. Și acesta cu atât mai vêtos trebuie să o facă, căci după cum spun ele, proiectul va fi combătut din partea reprezentanților confesiunilor. Ca un preludiv al combaterii presa maghiară face amintire de o scrisore a cont. Zichy publicată în „Magy. Állam”, în care se declară pe față, că confesiunile trebuie să vadă cu mare îngrijiri §. 12 și 15 prin care guvernului, respective ministrului i-se dă o putere nețermurite de a închide scolile fără a mai căuta după motiv și din care causă numitul conte nu pôte primi proiectul mai vêtos în situațiunea în care se află ađi statul.

* * *

Ruptura făcută în rëndurile partidei „independente și dela 48” a provocat o rea impresiune în cercurile, în care respectivii deputați au fost aleși. Pentru a-și apăra principiile s'au mai bine dis, pentru a-și scusa atitudinea, ambele fracțiuni au dat câte un manifest. Desidenții lui Eötvös Carol au mers și mai departe și președintele clubului lor, contele Gabr. Károlyi a adresat lui Kossuth o epistolă, în care a ilustrat situațiunea internă a partidului independent și dela 48 și l'rogă pe Kossuth să-și dea însuși verdictul despre ruptura făcută.

* * *

FOIȚA.

Bătrânul pocăit.

Povestire prelucrată de Georgiu Popescu, preot în Toplița română.

(Urmare)

Astfel me întorșeu spre satul meu, din care am fugit și întrabaiu de casa judei. Ajuns înaintea lui, dișei pe scurt: „Domnule eu am fost înainte de asta cu o oră în biserică vóstră!” „Eu te-am vėduț acolo”, dișe judele. Apoi dișeu eu, „vėduț-ai femeia, care sta dindărăptul meu și plängea?” „Și pe acesta o cunosc fôrte bine”, dișe judele. Apoi dișei eu, „cuvintele preotului mi-au clarificat mintea și conștiința și acum îți spun sincer drept, că eu sunt acela, care am ucis pe bărbatul acelei femei! te rog judecă-me după legile vóstre”. Judele era un om cuminte, el me ascultă linistit. Indată veniră 2 gendarmi și me duseră la oraș. Judele veni a două zi. Fui dus înaintea tribunalului și judecat de ómeni severi, dar fiin-că sin-

gur mi-am mărturisit crima, scăpa de strėng și fui pedepsit cu 20 de ani închisóre. Acolo îmi puseră grele lanțuri și fui ținut sub pază severă. Așa trecu un an și pentru-că m'am purtat bine începură a me tracta mai bine.

Intr'una din zile me chemă directorul închisorei, se uită lung la mine și apoi dișe: „Audi feciorule, mi se pare, că simți pocăință și purtarea ta îmi place, de ađi înainte îți iert să ieși și afară și să-ți areți destoinicia la deosebite lucruri, ce îți se vor da; și dacă te vei purta bine, banii căștigați prin lucru odată îți vor prinde bine”.

O! domnilor, cine era mai voios decât mine? Eu sărutai mâna directorului și implorai binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lui. Cu mai mulți conșoți, însă tot cu acelea lanțuri legați eșirăm afară la deosebite lucruri. Eu eram sirguincios și modest și me purtam așa încât nu mi se băga nici o vină. Așa trecură 5 ani. Intr'o dimință temnițeriul intră în chilia mea și dișe: „Audi flăcăule, obiectul de pe picioarele tale trebuie să-ți fie încomod, eu vreau să te eliberez de podóba picioarelor tale!” Din timpul acela nu mai purtai lanțuri, și când mergeam la lucru nici o straje nu me mai înșoția. Timpul trecea, însă aerul temniței îmi înalbi

pėrul. Trei-spre dece ani, domnilor, timp destul de lung petrecuți eu în acel loc lugubru. Intr'o sėră intră őră temnițeriul la mine. Insemnați-ve domnilor, aceea era o sėră ca și cea de astăzi! norii undulau, furtuna urla în nemărginitul spațiu al universului, ér eu gândeam la mama.

— „Audi Vasile! dișe temnițeriul, colosus la dl director este un domn strein, și eu sunt însărcinat să te duc înaintea lui cât mai în grabă. Călăul scie, ce vreau ei cu tine, dar nu te supăra, feciorul meu, toți trebuie să murim. Vino Vasile și fi cu voie bună!” Tremurând îl urma.

— După ce am intrat în locuința directorului, vėdui domnul strein și acesta îndată îmi dișe: „Pre tine te chiamă Vasile Oprea?” Așa me chiamă dle!

„No! Vasile Oprea, tu trebuie să scii, că împăratul Ferdinand, împăratul nostru cel bun, care residază în Viena, mâne va fi încoronat de rege al Ungariei, și pentru această frumoasă festivitate a poruncit, ca acei prizonieri din Ungaria, cari s'au purtat exemplar, iertându-li-se pedepsa, de mâne să fie liberi. Tu ai fost descris de un tinăr cu purtări bune și că te-ai pocăit de fapta ta, pen-

tru aceea mila regelui s'a revėrsat asupra ta și de mâne încolo esti liber.

— „Ce — ce dlor?! me luați în ris! nu ve bateți joc de un om sėrman” dișei eu necăjit.

— „Acesta e așa Vasile! dișe apoi directorul.

— Dar ca se nu mergi cu mâinile góle de aici ia acesti bani, sunt 279 de fiorini, ce în decursul mulților ani ți-ai căștigat prin străduința ta; și suma acesta te poți apuca de ceva. — Eu plängeam, rideam între temere și speranță: „nu me luați în ris, dlor ore se fie acesta adevěr?” „Nu te copilări, dișe domnul cel strein, iați banii și de mâne încolo te vei bucura de libertate.”

— „Ai mei bani? o domnilor milostivi acestia nu's ai mei!”

„Ai cui dară?”

Eu tăcui, de bucurie nu puteam vorbi apoi domnul cel strein 'mi puse mâna pe umăr și dișe: „Mergi în pace Vasile, și binecuvântarea lui Dumnezeu să te pădėscă!”

Când eși afară, mi se împleteceau picioarele așa în cât fui silit se șed jos pe trėptă ce ducea la chilia mea. Aici ședui și începui a plänge amar. Deodată simți o mână pe umăr și întorcėndu-me vėdui pe temnițeriul.

În zilele trecute, pe când în dieta boemă s'au provocat scenele deprimătoare și pe stradele Pragei deputații nemților abia se iviau de temere, foile maghiare saltau de bucurie, aducând sciri, care de care mai sensaționale, croind articlii și ca prin minune au ajuns la concluziunea, că în Boemia trebuie provocată starea de asediu, de ore-ce siguranța publică este amenințată.

Deși indirect, dar se poate lua ca drept răspuns la acele combinații, un articol al organului cehilor tineri, care făcând o așteptare a stărilor actuale din Ungaria, apoi luând în comentariu scenele petrecute înainte de desvălirea statuei honveților, ajunge la concluziunea, că dacă se vor desvolta tot astfel lucrurile din Ungaria, se va pierde echilibrul, ea va deveni periculoasă pentru monarhie și în special pentru Austria. Lucrul cel mai înțelept ar fi deci ca Boemia să-și recâștige drepturile avute, monarhul să se încoroneze de rege pentru ca astfel să se țină echilibrul cu Ungaria.

Din incidentul desvălirii monumentului honveților a apărut în editura foiei militare din Viena „Reichswehr“ o broșură dedicată memoriei generalului Hentzi și în care se descrie astfel purtarea honveților:

„În 21 Maiu 7 ore dimineața intră fortăreața Buda era în mâna inamicului. Scenele, întâmplările după ocupare, ar fi mai bine, ca conform cinstei omenesci, să se înregistreze în cartea uitării, fiindcă toate nerușinările și infamiile, ce sunt capabile a iscodi ura, cruditatea și moșicia, s'au petrecut atunci. Rebelii au strâpuns, fără nici o rezistență pe ostașii desarmați; cadavrele celor căzuți au fost desbrăcate, jefuite, călcate în picioare și deonestate, er' oficerii rebeli, numai din petrecere, călărau preste trupurile morțe. În toate casele și pivnițele erau căutați ostași austrieci, și unde dau decâte unul, îl ucideau fără de milă.

„De odată cu rebelii au mers și gunoierii societății din Pesta și Buda și momentan în jurul cadavrelor s'a început târg, unde jefuitorii aflau cumpărători pentru jafurile lor. Căpitanul Schröder s'a refugiat într'o casă, rebelii l'au urmărit și l'au ucis cu patul pusei, ca pe-un câne; cadavrul i l'au aruncat pe ferăstră în stradă, espunându-l badjocoriei rebelilor. Căpitanul Wörg, când s'a ocupat Buda, zăcea acasă la el, bolnav de coleră, honveții pătrunseră la el și prin tăieturi de sabie îi zdrobiră falca de jos, apoi îl pușcară și în fine au aprins patul în care zăcea.

„Mai mulți rebeli au pătuns în acel edificiu scolar, unde zăcea generalul Hentzi, pe care l'au batjocorit și defăimat, apoi l'au pus pe un pat mobil și în sunetul marșului Rakotzy l'au purtat în „triumf“ pe toate stradele cetății, în fine l'au espus scandalului public, l'au defăimat, l'au vătămât și lovit și în fine l'au transportat în edificiul comandei supreme, unde și în ziua următoare a fost espus celor mai infame murdării ale rebelilor, până când în fine morțea l'a mântuit. După ce și-a dat sufletul, desbrăcat până la rufe, l'au dus într'o odaie din parter, așezându-l pe o ladă ordinară, care era mai scurtă decât cadavrul, așa încât capul și picioarele îi atârnavă în aer. Chiar nici cadavrul lui n'a fost scutit de defaimări; honveții au dat intrare liberă drojdiei societății din orașele surori, între care domni îmbrăcați elegant și dame, i-au espus trupul celor mai mișelescii batjocuri.

„În fine, în 24 Maiu au așezat pe generalul într'un simplu cosciug de scânduri și pe-o trăsură țărănească l'au transportat în cimiteriu, unde un pater rebel a ținut o „rugăciune“ dar nu l'au îngropat, ci împreună cu mai multe cadavre a stat zile întregi, până ce în fine i-au aruncat pe toți în una și aceeași gropă.

„Omul acela d'ér, care va cuteza să susțină, că rebelii maghiarii s'au purtat uman cu ostașii austrieci, omul acela: pune însuși pe fruntea sa timbrul minciunii și al obrăzniciei.

Sesiunea delegațiilor din anul acesta pune în vedere discuțiuni importante mai virtos în ceea ce privește armata. Bugetul ce a fost prezentat delegațiilor prevede următoarele cifre: Cerințe: Ministeriul de externe 3,737,000 fl., ministeriul de război 142,036,948 fl., ministeriul de finanțe comun 178.900 fl. etatul pensiunilor 2,025,100 fl. curtea de compturi 126.644 fl. Suma totală a cerințelor 147,285.992. Din această sumă sunt acoperiți 2,677.492 fl. Rămâne deci ca cerințe neto 145.248.500 fl. din care după detragerea escedentului venitelor vamale în sumă de 44,370,186 fl., rămân ca cerințe totale 100,878,320 fl. Din această sumă sunt a se detrage mai întâi două procente sau 2,017.566 fl., în sarcina Ungariei, er' restul se împarte astfel: Austria 69,202.527 fl. Ungaria 29,658.226 fl. Cerințele extraordinare pentru trupele din Bosnia sunt preliminate cu 3,610,000 fl.

Caracteristic pentru mișcarea electorală din Franca și discursul pronunțat într'un banchet electoral de senatorul Goblet, care ținând, că puterile mili-

tare ale Franciei reconstituite pun țera la adăpostul ori-cărei agresiuni. O apropiere s'a operat încă din 1889 cu Rusia, a cărei alianță trebuia să dea într'adevăr Franciei locul ei în lume. Judecând cu toate acestea după aparențe, pare că Franca păstrează tot același loc, neavând a opune triplei alianțe decât manifestări de simpatie, din care nu poate rezulta decât o încredere relativă. E sigur, că în toate punctele globului, atât în Asia cât și în Africa, Franca întâlnește din partea celorlalte națiuni amănări, vrășmășii mai mult sau mai puțin prefăcute, care o țin foarte adeseori în loc. Dl Goblet adaugă: „Acosta provine din faptul, că avem actualmente tot atât de puțină politică esternă pe cât politică internă“. Oratorul a atacat apoi politica oportunistă și a blamat nouele tarife. El a preconizat politica radicală și revizuirea constituției.

Țiua de 10 Maiu.

Țiua de 10 Maiu este una dintre cele mai memorabile în istoria regalului român. De aceea și în anul acesta presa a adus articli s'erbătorești, er' s'erbătorile inaugurate au avut un succes strălucit. Vom aminti aici, că la 10 Maiu 1866 s'a realizat dorința de c petenie esprimită de divanul ad-hoc, adecă stabilirea dinastiei străine, prin intrarea lui Vodă Carol în capitală.

La 10 Maiu 1877 s'a proclamat independența pe care puterile europene au recunoscut-o în urmă.

La 10 Maiu 1881 națiunea română a pus pe fruntea alesului ei coróna regală și primul regat român a fost înființat.

La 10 Maiu 1891 s'a s'erbătorit al două-șeci și cincilea aniversar al intrării suveranului în București, adecă s'a celebrat nunta de argint între țera și dinastie. Cu această ocaziune s'a dovedit cu prisos, că un pătrar de secol de suferinți și de bucurii petrecut împreună a stabilit între poporul român și dinastia Hohenzollern-Sigmaringen o legătură puternică, prin care ambii s'au întărit într'atât, încât au puterea de a înfrunta toate furtunele.

De atunci încôce, această legătură a mai fost încă mai mult cimentată prin ferocul eveniment al căsătoriei principelui moștenitoriu cu principesa Maria.

Serbările:

Despre decurgerea s'erbărilor însemnă după „Timpul“, că țiua de 10 Maiu a fost anunțată prin 21 de tunuri.

Dela orele 8 dimineața deci de mii de cetățeni așteptau cu nerăbdare ora când M. Sa regele și A. L. R. principele Ferdinand și principesa Maria aveau să m'ergă la me-

tropolie pentru a asista la serviciul divin și apoi să asiste la defilarea armatei.

La orele 10 și jumătate toți înalții demnitari ai statului, d-nii miniștri, d-nii deputați, d-nii senatori, corpul diplomatic etc., se aflau la metropolie așteptând sosirea M. Lor.

Plecarca suveranului, a principelui Ferdinand și a principesei Maria dela palat fu anunțată prin 101 de tunuri, conform programului.

Pe tot parcursul M. Lor erau aclamate de publicul, care se afla pe stradă.

M. S. regele și A. L. R. erau într'o trăsură înhamată la Daumont și după trăsura regală veniau călări dl general Lahovary, ministrul de război, cu un strălucit stat maior.

Serviciul divin a durat până la orele 12 fără un sfert.

După s'evârșirea serviciului divin cortegiul regal s'a întors la bulevardul Academiei pentru a primi defilarea.

M. S. regele și A. S. R. prințul Ferdinand, călări, înconjuțați de d-nii generali I. Lahovari, Arion, Dona, Berendei, Fălcianu, toți domnii atașați militari ai legațiilor, au pornit dela metropolie spre bulevard unde se afla estrada construită anume pentru familia regală.

După strălucitul stat maior călare urma trăsura regală, în care se afla A. S. R. principesa Maria în rochie albă, cu borduri azurii și d'ónna de onore Cantacuzino.

Publicul aclama cu căldură pe prințesa, care saluta în modul cel mai grațios.

A. S. R. Prințesa Maria a luat loc în estradă, unde se aflau d-nii miniștri și membrii corpului diplomatic, er' regele și prințul Ferdinand s'au postat călări lângă estradă.

La orele 12 și un sfert a început defilarea.

Au defilat școlile primare și secundare din București, liceele, școlă normală, seminarele, școlă de poduri și șosele, școlă militară și armata.

Defilarea trupelor a atras admirațiunea imensei mulțimi, care se afla pe bulevard.

În special au defilat cu o precizie și cu o ținută adevărat marșială batalionul I de v'ători sub conducerea A. S. regale principelui Ferdinand, școlă militară, genul, regimentele de infanterie și artilerie. Roșorii și călărașii, cu totă strămitărea locului, unde se făcea defilarea și a îngrămădirei publicului au defilat într'o ordine frumoasă.

M. S. regele a felicitat pe dl ministru de război și pe dl general Arion, comandantul corpului al doilea de armată, pentru escelența ținută a trupelor.

După prânț un foarte mare număr de cetățeni din toate clasele sociale s'au înscris în registrele palatului.

Orașul și toate instituțiunile particulare erau foarte frumos împodobite cu drapele și cu flori.

S'erbările arangiate în grădina Cisnigiu au fost de tot strălucite. Maj. Sa re-

— „Așa dară tot e drept! feciorule?“ țise acesta clătind din cap. „Vreau în adevăr să te spândure? însă nu te sup'era, Vasile. Eu cunosc călăul și calfele lui, mișei cei bruneti. Eu voi vorbi cu ei se purcedă omenesce cu tine și tu însuși vei vedé că vor purcede scurt și apoi eu drept r'espaltă și voi duce după acea la crișmă.

— „Ce vorbesci domnule?“ țisei cătră temnișerul, care era cam beat. „Am'endoi domnii, care m'au chemat au fost buni și milostivi și mi-au spus că mâne voi fi liber și pot p'arasi casa acosta.“

— „Ce tu să fi liber?“ țise temnișerul cu mirare și r'ezimându-se de ușă continua: „Eu voiam să rămân aici pentru totdeuna. Vrei să me p'arasesci? He! Vasile, vorbesci tu adev'erul? Apoi cine mi va crepa lemnele și cine mi va aduce apă și cine mi va ajuta în lucrurile casnice? R'ămâni Vasile, eu așa voiesc, înțelesu-mai?“

În țiua următoare tot acela temnișeriu firesce acum tr'ez, mi deschisă p'orta, me lăsă liber și mi strânse mâna amicabile bucurându-se de norocul meu.

Drumul în cătr'o l'ui puteți g'aci. Eu pornii cătră acel sat unde speram a g'asi pre trista v'eduvă de odinioară și fica ei.

Cătră s'era zării v'erful turnului bisericiei. Îndată mi grăbii pașii și în o jumătate

de oră ajunsei în marginea satului. Fiori r'eci mi p'etrunse corpul și eram foarte emoționat. Aici întâlnii 2 femei de țigan în mijlocul drumului, cari se v'ăietau și își frângeau mâinile. Ce însemna acosta nu sciam, de orece vorbiau țigănesce. Eu mersei mai departe, însă cu cât pătrundeam mai departe în sat cu atât întâlnii mai multe grupe de femei și copii cari plângeau și se v'ăetau. Unele blăstema, altea umpleau cu bocete ulițele pacinicului sat, în fine ajunsei în piață. Aici locuia judele și eu mersei drept la el. Dar și aici înaintea casei judeului era adunați o mulțime de bărbați tineri și b'etrâni și judele între ei.

„Domnule“, țisei eu mai cunosci-me? „Nu omule“, țise un om zdrăven cu p'erul cărunt, „eu nu te sciu cine ești?“

— Vasile me chiamă, înaintea ta am fost ca un ucigaș, er' acum me present ca un om pocăit și plin de căință. Grației împ'eratului mulțamesc libertatea mea, și acum vin aici domnule și te rog să faci bine a da s'ermanei femei și copilei, pre a căror patron l'am fost ucis, căștigul meu de 13 ani, ca semn a căinței mele. Aici sunt banii, domnule, i-ai și-i dă s'ermanei femei.

Judele și ceilalți me ascultau cu mirare și-și scuturau pletele stufose.

„Vorbesci de femeia păditiului de graniță?“ me întreba judele. — „Da domnule, și despre fica ei.“

„Ei acum te cunosc!“ Tu vini la oră foarte nepotrivită! Fica ei de atunci a crescut mare și a devenit o fată frumoasă, și pre acosta fată bucuria mamei sale, au răpit-o înainte de acosta cu o oră nesce mișei și au fugit cu ea spre graniță.“

— „Ce țici dle?“ strigau eu cu mirare.

— Acosta e așa! prietine! Copila se în torcea din satul vecin și în apropierea pădurei 4 mișei o prinseră și aruncând-o pre un cal o legară și fugiră spre graniță. Acosta a v'edut b'etrâna Maria, care se reîntorcea dela țerg și se hodinea în marginea pădurei. Ea a v'edut, că unul din ei era un mișel schiop și ciupit de v'ersat, care b'atu cumplit pe copilă, care se opunea, precând cialalți legându-o o puseră pe un cal și apoi alergară spre graniță. Unde p'ote să fie ei?“

„Era un schiop ciupit de v'ersat?“ strigau eu cu un triumf, „ómenilor e ve voi aduce vouă copilă!“

— „Ce vorbesci! Tu cunosci pe mișei? Știi tu unde se află ei? me întrebară toți din toate părțile.

— „Eu sciu toate acestea ómenilor, și dacă căți-va din voi me vor înșoși, vom

putea aduce copila îndărăpt. Dar iute, iute să se facă acosta, căci dacă mișei ar trece granița, atunci e perdat totul. Acum ia banii dle jude, și dă mamei, în cur'end îi vom aduce și copila.“

Orologiul din turnul bisericeii din sat încă nu anunța meșul noptii, pe când 12 ómeni robusti și înarmați dimp'erau cu mine toți călări se apropiu cu pașii grăbiți spre munți.

De pre starea lunei putea vedé, că nu trecuse mult dela meșul noptii, deodată în dep'artare se zării o lumină, ce mă încredința, că nu am r'ătăcit alea. Noi ne oprirăm ca t'ropotul cailor se nu tradeze sosirea noastră. Doi din înșoșitori remaseră lângă cai er' cei țece și eu înaintarăm cu precauțiune spre locul de unde venia lumina. Sosirăm până la acea lumină și ne aflarăm la locuința lui Brăzilo și din sgomotul ce venea din lăuntru se puté conchide ca locuitorii sunt acasă. „Ómenilor“, țisei eu, „r'ămâneți afară, eu voi cerceta mai întâiu singur ce a făcut răpitori de fete cu prada lor. Și dacă veți auzi cărăitul de cióră — acesta este semnul vostru — atunci este timpul să prindem pe mișei.“ — Și așa eu întrau singur. (Va urma.)

gele cu principele mostenitor și cu princesa Maria au asistat la toate serbările. A doua zi seara balul a fost foarte strălucit și toți câți intrau în cercul impovisat în acest scop erau surprinși în modul cel mai plăcut de prezența surseicea ce le înfățișa estrada balului și scena din față în mijlocul imponentului decor natural al parcului.

Efectul diferitelor lumini (electricitate, gaz și lampioane) asupra verdeții imensilor copaci era din cele mai feerice.

Pe la 10 ore a sosit M. S. regele însoțit de A. L. L. regale princesesa Maria și prințul Ferdinand și au luat loc pe estradă privind la joc până după miezul nopții, când augustii oșpeți s'au retras pe deplin satisfăcuți de această frumoasă petrecere cămpenescă.

Serbările din aceste două zile vor da credem — după o apreciere aprotocolele — vr'o 40.000 lei în folosul inundațiilor.

Acest rezultat întrece cu mult așteptările, căci se știe, că totul s'a organizat numai în câteva zile.

Mulți au exprimat dorința ca primăria să continue aceste serbări Dumineca și Luni viitoare, adică în timpul Rusaliilor.

Primăria crede însă, că a făcut destul pe acest teren și preferă să cedeze grădina și o parte din instalațiuni, ca d. e. teatrul și munții rusești, altor societăți în scopuri culturale sau de binefacere.

Deja pentru Dumineca viitoare a cerut grădina Cișmigiu Liga culturală. Apoi au cerut-o și societatea presei, Furnica etc.

Noutăți.

Foc. Mercuri la 3 ore p. m. a izbucnit un foc la un român din sub. infer. care a prefăcut în cenuse casa și timp supraedificatele economice. Sosind la timp pompierii au localizat focul, care alimentat de un vânt puternic putea cauza daune și mai mari.

Reuniunea română de cântări din Sibiu. Astăzi Sâmbătă, în 15/27 Maiu dela orele 5—7 d. a. va fi probă în sala obicinuită.

Procesul părintelui Crainic. Venerabilul preot Simeon Crainic din Urișul de jos, în părțile Reghinului săsesc, fusese acuzat din partea unui notariu, că ar fi comis delictul de „agitațiune“ în contra națiunii maghiare.

În urma acestei nedemne și josnice acușățiuni, părintele Crainic, care a trecut peste 70 de ani ai vieții, fu tras în cercetare și condamnat la două luni închisore și 50 fl. amendă.

Pertractarea finală, s'a ținut la 13 Maiu n. c. în Murăș Oșorheiu.

DI Gr. Tocilescu a fost ales cu unanimitate membru al societății archeologice din Orleans. În scrisoarea ce i-a trimis învățatul abate Desnays, directorul unui istoric abate Orleans, îi dăce: „Făcutul în univ. alegearea îți dovedește cât prezența d-tale la Orleans, a lăsat aci escelente amintiri. Când este vorba de știință, nu mai sunt hotare: ele trebuie să se ridice dinaintea științei și să ne lase a întinde mâna pe deasupra meșchinărilor de josnice regiuni; această mână și-o întindem, și-o întind eu în particular, în totă sinceritatea. Luna Iunie 1892“.

† Anton, cav. de Schmerling a răposat în Viena la vârsta de 88 ani. Defunctul a jucat un rol important politic încă de prin anii 1846 încercând și ajunse la cea mai înaltă poziție, ce o poate ocupa un bărbat politic în stat. De viața lui sunt legate multe evenimente politice-istorice ale monarhiei noastre. Principiul de care era condus a fost centralizarea monarhiei. Ca ministru de stat a și realizat o parte din vederile sale, dar opozițiunea, ce i s'a făcut din partea maghiarilor, a croștilor și mai târziu a cehilor și polonilor a pus stavilă îndeplinirii planurilor sale. Precum se anunță din Viena, Maj. Sa monarhul va lua în persoană parte la înmormântare. Din Ungaria, precum se telegrafază foilor condoliere, nu s'a trimis nici o scrisore de condoliere.

Gimnasiu slovac. Diariul național slovac „Narodnie Noviny“ dela 20 Maiu l. c. publică în apel, ca să se facă contribuiri pentru înființarea unui gimnasiu slovac în Turoș St. Martin. În acest apel se dăce, că temeri, cumcă guvernul unguresc ar putea închide și acest gimnasiu, nu pot avea loc după legea de naționalitate ér cele 2 și jumătate milioane de slovaci vor se aduna suma de 35,000 fl. cât mai e de lipsă pentru înființarea acelu gimnasiu slovac!

Impărțirea Rusiei. Țarul Alecsandru III pregătește o nouă împărțire a Rusiei. E vorba despre împărțirea vastului imperiu în 48 de generali: unul militar, administrativ de doi de guvernământ, unul militar și altul civil, dar purtând titlul de general.

O sinucidere în Italia. Unul dintre ofierii cei mai distinși din armata italiană, colonelul Bernardino Garrao, care comanda regimentul 56 de infanterie, s'a sinucis. Se dăce, că colonelul de fanterie era foarte ambițios și, ceea ce l'a împins la sinucidere, e o observație nedreptă din partea unui general.

Condamnarea lui Arton. Una din figurile marcante a procesului Panama, este Arton, care și-a pierdut urma. Tribunalul penal din Paris însă, cu toate acestea l'a judecat, în contumaciam, la 20 ani închisore și 400,000 fr. amendă.

Regina Natalia în București. Se telegrafază din Belgrad, că regina Natalia, după ce s'a despărțit în Kladova de fiul seu, a plecat la București. A adus cu sine pe soția generalului Horvatovici și pe o fiică a colonelului Orezovici, damă de curte.

Congres filologic. În zilele acestea s'a început în Viena ședințele congresului filologilor. În 24 Maiu membrii congresului în număr de peste 900 s'au prezentat la ministrul de culte și instrucțiune publică, Gautsch, care i-a primit cu mare ceremonial; directorii de școle bosniaci, cari sunt preoți au provocat o deosebită bună impresiune prin îmbrăcămintea lor serbătorească.

Cununie. Dl Dr. Leon Scridon prim vicenot. comit. în Bistrița se va cununa la 29 Maiu n. c. cu d-șora Maria Jarđa din Năsăud.

Congresul lucrătorilor de mine. Congresul lucrătorilor de mine, care s'a ținut la 24 l. c. n. în Brusela a votat o rezoluțiune, care a fost primită cu 994,000 contra 100,000 voturi și conform căreia să cere înarticular în lege, ca lucrul în mine să nu dureze mai mult de opt ore inclusive mergerea și eșirea din mine. Art. III al rezoluțiunii, conform căruia la începutul iernei să se facă o grevă generală, dacă statele nu încuviințază lucrul de 8 ore la zi, s'a primit cu 974,000 contra 12,000. Delegații franceși, belgieni, germani și austriaci au votat cu majoritatea, ér cu minoritatea au mers delegații englezi dela Durham și Wales. Art. IV al rezoluțiunii conform căruia congresul să se ocupe numai cu chestiuni internaționale a fost primit cu unanimitate prin ridicarea de pe scaune.

Anarhist candidat de academician. Din Paris se scrie, că anarhistul Achil Leroy încă concurează la unul din locurile devenite vacante la academie, ca, după cum dăce el, pe lângă aristocrați, preoți și burgesime, se aibă reprezentant și a patra stare civilă: proletariul. Leroy, însoțit de doi socialiști, vizitează acum pe academician și-i rogă să-l sprigină. El poartă uniformă de general din Bolivia, are o trăsură de construcție curioasă și astfel pe unde el apare provacă ilaritatea și tumultul curioșilor spre necasul poliției. El a fost primit de Iules Simon și de Claretie, cari i-au promis că-i vor sprijini candidatura. Cei mai mulți academiciani însă nu l'primesc. Leroy față de acestia își resbună prin aceea, că pune dinaintea caselor lor câte o olă de acele, de cari folosia Ravachol la fabricarea bombelor, semn că ce așteptă pe bieții academiciani, „în momentul revanșei sociale“.

Petrecere populară. Tinerimea română gr. or. din Cojocna invită la „petrecerea populară împreună cu cântări și teatru“ ce o va arangia Luni în 17/29 Maiu a. c. în sala școlii gr. or. din Cojocna.

Venitul curat este destinat pentru biblioteca populară.

Suprasolviri și oferte maritimose se primesc cu mulțămintă și se cuitéză publice.

Inceputul la 6 ore seara.

Prețul de intrare: 30 cr. de persoană și 60 cr. de familie de 2 membri.

Programa:

1. „Deșteptăta române“, cor.
2. „Sentinela română“, poezie de V. Alecsandru, declamată de Nicolae Raț.
3. „Sub această negră stâncă“ cor de G. Dima.
4. „Sila“ poezie de C. Boliac declamată de Susana Suci.
5. „Din depărtare“, serenadă de Marchner, cor.
5. „Mărirea strămoșilor“, declam. de G. Radu.
- „Uite mama, cor de G. Dima.
8. „Marsul ligei“ solo de Vasile Moldovan.
- „Cinel-Ciuel, comedie într'un act.

In pauză se vor juca „Călușeriul“ și „Bătuta“.

Comitetul arangiatoriu.

Cerculariu

cătră toate comitetele parohiale, direcțiunile școlare și învățătorii școlilor confesionale gr. or. din protopresbiteratul Seliștei.

Cu privire la ținerea examenelor anuale dela finea anului școlar curent află de lipsă a dispune următoarele:

1. Ordinea, în care se vor ținé esamenele, este stabilită în programul ce urmează mai la vale.
2. Învățătorii sunt îndatorați a grijii cu ajutorul elevilor, ca localitățile școlii în ziua examenelor să fie înfrumusețate cu verdeață și flori.
3. Conspatul datelor statistice pe anul 1892/93 să fie pregătit în regulă și să se afle pe masa presidială în două exemplare, se observă, că în rubrica „copii obligați a frecuenta școlă“ nu se induc și cei dispensați a cerceta școlă.
4. Conspatul materialului propus din fie-care obiect să se afle pe masa presidială.
5. Directorii școlari, preoții și delegații comitetului parohial sunt datori a asista la esamene. Ei vor stărui prelângă pârinișii pruncilor, ca să asiste și acestia în număr cât de însemnat la esamen.
6. Esamenele se încep la 7 ore a. m.
7. Fie-care învățătoriu, iertându-se împrejurările, să asiste la esamenele școlilor din comunele învecinate, cei indicați în program sunt însă îndatorați a asista la esamenele unde sunt delegați.
8. După finirea examenelor învățătorii asistenți se vor întruni cu directorul școlarii districtual într'o conferință didactică și vor discuta asupra rezultatului examenului.
9. În parohiile, la ale căror școle sunt aplicați învățătorii provizori, comitetele parohiale să se întrunesc înainte de ținerea examenelor și să satorască condițiunile de concurs pentru ocuparea definitivă a posturilor de învățătorii.
10. Oficiile parohiale se îndatoréză a îngriji de timpuriu, ca diurnul și paușalul de călătorie să se pună la dispozițiunea subsemnatului în ziua examenului.

Programul

examenelor anuale dela școlile din protopresbiteratul gr. or. al Seliștei, cu finea anului școlar 1892/93.

Învățătorii obligați a participa la esamene.

1. Topârcea, 15 Maiu, Ioan Răchișan din Galeș, Ioan Alămorean din Mag și Ioan Nicula din Alămor.
2. Aciliu, 20 Maiu a. m., Ioan Bratu din Tilișca și George Păcurariu din Galeș.
3. Amnaș, 20 Maiu p. m., Dumitru Chirca din Seliște și Ioan Muntean din Topârcea.
4. Mag, 21 Maiu, Iacob Vecerde din Topârcea și Simeon Radu de Văcel.
5. Gurariului, 22 Maiu, Nicolae Némț din Seliște, Petru Iuga din Tilișca, Oprea Petra din Sibiiel și Simion Dragoman din Cacova.
6. Săcel, 23 Maiu, Aron Gogonea din Seliște și Ieronim Mardan din Gurariului.

7. Cacova, 25 Maiu, Romul Mircea din Seliște și Ioan Fleșeriu din Vale.

8. Tilișca, 27 Maiu, Michail Stoica din Seliște, Ioan Chipară din Gurariului, Ioan Răchișan și Nicolae Iosif din Aciliu.

9. Vale, 29 Maiu, Ilie Hociotă din Seliște, Ioan Chipară și Simion Radu.

10. Sibiiel, 30 Maiu, Dumitru Lăpădat din Seliște, Ioan Manta din Gurariului și Toma Dordea din Vale.

11. Galeș, 31 Maiu, Dumitru Iosof din Tilișca, Iuliana Iovescu din Seliște și Ioan Oprean din Amnaș.

12. Seliște, 27—29 Iunie: 27 Iunie Ioan Bratu și George Păcurariu.

28 Iunie, Petru Iuga și Ioan Chipară.

29 Iunie, Dumitru Iosof și Ieronim Mardan.

NB. În Alămor s'a ținut esamenul în 18 April.

Seliște, 10 Maiu, 1893.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Diverse.

Societăți de burlaci. În Viena burlacii au două societăți. Una, mai veche, se numește: „societatea burlacilor dansatori“. Deul Amor însă, acest mare dușman al burlacilor într'atâta a persecutat această societate, încât membrii ei s'au tot împușinat, așa că pe la finea anului trecut societatea număra numai patru membri și cei răși încă desperați stăteau pe gânduri, că ore n'ar fi mai bine a disolva societatea, — însurându-se. Atunci s'a vădut lipsa a să forma o altă, nouă societate de burlaci. Ea se chiamă: „prima societate de burlaci vieneză“. La adunarea constituanta s'au petrecut unele scene comice. Ele au ajuns la cunoștința lumii prin un vândătoriu, probabil vre-un om însurat, care a asistat la ședință per abuzum și după aceea a tradat secretul discușiunilor.

Președintele în vorbirea de deschidere, în care a făcut elogii stării de burlac, a condamnat cu asprime și dispreț pe acel deputat frances, care a propus în cameră să se pună dare pe burlaci, apoi a prezentat statutele societății. Asupra acestora s'a încins o discușiune înfocată. Cu deosebire a dat ansă de cêrtă întrebarea, că ce să se întempe cu acei membri, cari se vor însura? „Să-i eschidem din societate“ dăse unul. Altul propune: „Să-i supunem la o pedepsă de 100 fl.“ — dar în decursul desbaterilor, temându-se să nu fie el cel dintâiu, care să plătescă suta de fl., între risete generale își retrase propunerea. Altă întrebare însemnată a fost: „Când se începe burlăcia?“ „La 21 de ani.“ „La vârsta de maiorén.“ Când îl asentéză la glôte“. Față de aceste păreri societatea a decis: „Omul neinsurat e burlac atunci, când se simte burlac, adică când e prea bătrân, ca să se mai însore.“ În decursul ședinții se domn a fost dat afară cu forța, din cauză că doi membri burlaci, cu toate protestele lui, au atestat, că este însurat.

Mulți prevestesc viață scurtă societății căci statutele ei constau din 13 § și numărul 13 este malum omen.

Inmulțirea mușcilor. O mușcă poate produce însă generațiuni într'un an; media este 80 ouă la o ouare. Continuând calculul găsim că în timp de un an o singură mușcă are o descendență de 300,112,000 de mușce! Din fericire frigul omoră multe din ele.

Loterie.

Mercuri, 24 Maiu, 1893 n.

Brünn: 58 50 12 48 78

Bursa de Viena și Pesta.

Dia 23 Maiu n. 1893.

	Viena	B.-Pesta.
Galbeni împărătesci	5.80	5.82
Napoleon-d'ori	9.81	9.78
Mărci 100 imp. germane	60.27	60.35
Londra 10 Livers sterlingi	128.—	123.75
Bonuri rulare create	96.40	96.50
„ „ croate-slavone	—	97.50

Medic român în Karlsbad

Dr. I. T. MERA,

Marktplatz „Tempel“.

Nr. 257/1893. [69] 1-3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a treia (III) Țerêțel, se escrie, pe baza Venerabilei încunoscinițări consistoriale ddto 19 Ianuarie a. c. Nr. 210/B., concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 355 fl. 60 cr.

Concurenții au a și asterne cererile, instruite conform normelor din vigóre, în terminul deschis, subsemnatului oficiu protopopesc.

In conțelegere cu comitetul parochial. Brad, la 26 Aprile, 1893.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Zandrului.

Vasilin Dămian,
protopresb.

Nr. 270/1893 [70] 1-3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a treia (III) Stanija de jos, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele dau suma de 401 fl. val. austr.

Concurenții au a și asterne cererile lor, instruite conform normelor din vigóre în terminul deschis, subsemnatului oficiu protopopesc.

In conțelegere cu comitetul parochial. Brad, la 5 Maiu, 1893.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Zandrului.

Vasilin Dămian,
protopresb.

Nr. 156/1893 [68] 3-3
CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a treia Porumbacul-superior-apusén, protopresbiteratul Avrighului, se escrie din nou concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în fôia „Tel. Rom.“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt tot cele publicate în concursul din „Telegraful Român“, Nr. 2-3 și 4, din anul 1893, adecă computeate în bani suma de 403 fl. 20 cr.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch au să și substernă cererile concursuali instruite conform dispozițiunei Statutului Organic și a regulamentului pentru parochii din anul 1878, la oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrighului în Avrig (posta Avrig, Felek) până la terminul susindicat.

Avrig, 30 Aprile, 1893.

In conțelegere cu comitetul parochial respectiv — oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrighului.

Ioan Cădea,
protopresbiter.

Nr. 200/893. [67] 3-3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei gr. or. de clasa III Boholt în protopresbiteratul Geógiului I, se escrie, pe baza înaltei încuviințări consistoriale din 29 Decembre 1892 Nr. 8450 B. concurs cu termin de 30 zile dela întâia publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post, dau suma de 416 fl. 50 cr. anuală.

Concurenții au a și asterne cererile lor instruite conform normelor din vigóre în terminul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral, de unde la dorință, pot primi informațiuni mai detaiate despre starea acestei parochii. Hondol, 28 Aprile, 1893.

In conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Geógiului I.

Vasile Pipos,
protopresbiter.

ad Nr. 282/1893 [66] 3-3
Concurs repetit.

Deóre-ce în urma concursului publicat pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III-a Bica-română, nu s'a însinuat nici un concurent, pe baza veneratei resoluțiuni consistoriale ddto 18 Martiu 1892 Nr. 332/B., prin acésta se escrie concurs nou, cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post, dau un venit sigur anual de 430 fl.

Doritorii de a ocupa acest post își pot lua informațiuni despre starea parohiei și venitele preoțesci dela subscrisul, la care sunt de a se asterne și suplicele de concurs, instruite conform normelor în vigóre, până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresbiteral român gr. or. al Clușului în conțelegere cu comitetul parochial.

Cluș, 24 Aprile 1893.

Tuliu Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 1505/1892. [63] 2-3
Edict.

Nicolae Piorașiu, bărbatul legitim al Mariei Cojocarul din Moeciul inferior, se citéză prin acésta a se presenta în termin de 6 luni dela prima publicare la acest oficiu, căci la din contră procesul divorțial intentat de soția lui se va pertracta și decide și în absență.

Oficiul protopresb. al Branului. Zernesci, 28 Decembre, 1892.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Nr. 1503/1892. [64] 3-3
Edict.

Nicolau Herda din Șimon, soțul legitim al Mariei Pandrea tot din Șimon, prin acésta se citéză, ca în termin de trei luni de zile dela prima publicare să se prezenteze la acest oficiu în cauză divorțială, căci la din contră în sensul legii se va pertracta și decide procesul și în absența lui.

Zernesci, 28 Decembre, 1892.

Oficiul ppresb. al Branului.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Nr. 1504/1892. [64] 3-3
Edict.

Elena Popela, soția legitimă a lui Nicolau Codleanu din Zernesci, prin acésta se citéză a se presenta la subscrisul oficiu în termin de 6 luni dela prima publicare, la din contră în sensul legii se va pertracta și decide procesul divorțial intentat de soțul ei și în absență.

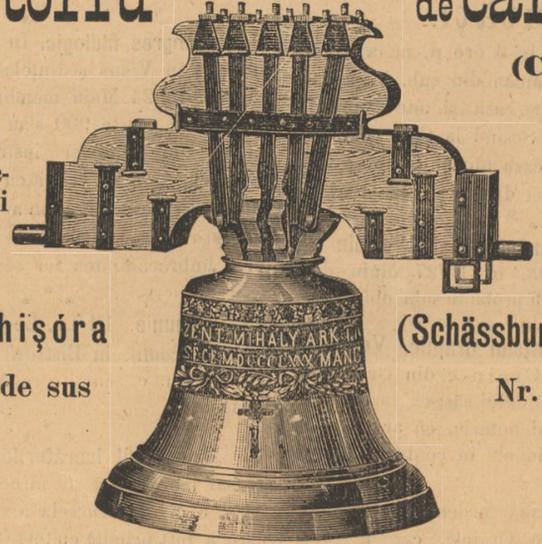
Oficiul ppresb. al Branului. Zernesci, 28 Decembre, 1892.

Traian Mețian,
protopresb.

Ganz seid. bedruckte Foulards 85 kr. bis fl. 3.65 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.65 per 2 Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. [15] 6-16
Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hof.) Zürich.

Mihaile Manchen,
vărsătoriu de campane
(Clopote)

și de construcțiunea cea mai nouă

cu sul sucitoriu

în Sighișoara
piața de sus

(Schässburg - Segesvár)
Nr. 168

o firmă, ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesci a **lifera și repară clopote** de totă mărimea cu **coróna de stejar ori de fer legat**, face și **scame de clopote din fer bătut** pentru unul sau și mai multe clopote cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efeptează și în depărtare. **Clopote mai mici sunt în tot timpul gata.** Solvirea se va primi și în rate. [18] 7-10

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1893.

Copșa-mică — Sibiiu — Avrig — Făgăraș									
	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren mixt			Tren mixt	Tren de persoane	Tren de persoane	
—	2.24	11.34	7.10	pl. Copșa-mică	sos.	9.34	12.05	6.20	—
—	2.51	12.01	7.43	Șeica mare	↑	9.05	11.40	5.59	—
—	3.27	12.37	8.27	Lónneș	↑	8.33	11.09	5.32	—
—	3.53	1.03	8.59	Oena	↑	8.09	10.43	5.09	—
—	4.16	1.26	9.23	sos. Sibiiu	pl.	7.44	10.17	4.49	—
—	4.36	1.40	—	pl. Sibiiu	sos.	7.28	8.30	—	—
—	4.49	1.54	—	Șelimber	↑	7.16	8.17	—	—
—	5.04	2.10	—	Veștem	↑	7.01	8.00	—	—
—	5.26	2.39	—	Tălmăciu	↑	6.42	7.39	—	—
—	5.42	2.56	—	Șebeșul sup.	↑	6.21	7.11	—	—
—	6.16	3.31	—	Avrig	↑	6.02	6.51	—	—
—	6.37	3.55	—	Porumbacui inf.	↑	5.28	6.15	—	—
—	7.03	4.23	—	Cărtișoara	↑	5.04	5.48	—	—
—	7.21	4.43	—	Arpasul inf.	↑	4.55	5.37	—	—
—	7.41	5.06	—	Viștea inf.	↑	4.27	5.07	—	—
—	7.51	5.17	—	Beșimbav	↑	4.17	4.54	—	—
—	8.11	5.39	—	Sămbăta inf.	↑	4.01	4.37	—	—
—	8.38	6.08	—	sos. Făgăraș	pl.	3.31	4.05	—	—

Ghiriș — Turda				
7.33	11.—	4.—	10.17	Ghiriș ↑
8.08	11.20	4.20	10.37	Turda ↑

Careii-mare — Zelău				
—	—	—	5.42	Careii-mare ↑
—	—	—	10.30	Zelău ↑

Sighișoară — Odorheiu				
—	—	4.20	11.08	Sighișoară ↑
—	—	7.07	1.50	Odorheiu ↑

Simeria (Piski) — Hunedóra									
6.15	10.35	4.20	9.50	Simeria ↑	5.30	10.25	3.10	8.49	
6.38	11.54	4.43	10.08	Cerna ↑	5.14	10.05	2.54	8.29	
7.13	12.20	5.18	10.32	Hunedóra ↑	4.50	9.38	2.30	8.—	

Brașov — Chezdi-Oșorheiu									
5.46	8.50	—	3.10	Brașov ↑	8.18	1.49	—	6.56	
6.19	9.31	—	3.53	Prejmér ↑	7.48	1.11	—	6.18	
7.11	10.32	—	5.03	Sepși-S.-Georgiu ↑	7.02	12.10	—	5.17	
8.31	12.08	—	6.40	Covasna ↑	5.46	10.34	—	3.39	
9.08	12.54	—	7.26	Chezdi-Oșorheiu ↑	5.—	9.38	—	2.33	

Murăș-Ludoș — Bistrița									
4.—	9.10	—	4.20	Murăș-Ludoș ↑	6.46	7.21	—	—	
6.48	12.41	—	—	Țaga-Budatelic ↑	4.14	4.50	—	—	
9.59	4.55	—	—	Bistrița ↑	—	1.16	—	—	

Arad — Timișoara									
—	6.25	11.30	5.58	Arad ↑	9.44	3.45	10.55	—	
—	7.32	12.47	6.46	Vinga ↑	9.02	2.41	9.46	—	
—	8.42	2.04	7.39	Timișoara ↑	8.—	1.11	8.15	—	

Simeria (Piski) — Petroșeni — Lupeni									
—	6.—	11.28	4.10	Simeria ↑	10.3	3.24	9.35	—	
—	7.21	12.48	5.39	Hațeg ↑	9.02	2.03	8.25	—	
—	9.45	3.40	8.48	Petroșeni ↑	5.56	11.25	6.16	—	
5.15	—	4.05	—	Petroșeni ↓	—	9.58	—	8.38	
6.20	—	5.10	—	Vulcan ↓	—	9.07	—	7.45	
6.40	—	5.30	—	Lupeni ↓	—	8.35	—	7.15	

Nota: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă orele de nôpte.